

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *



- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Zachariae Wennenezeri
- II. Psalmi Davidici 121. 91. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
- III. Oratio de Christo recens nato Joachimi Flemingi
- IV. Lessius Casareus Cyriaci Herdesiani sup obitum Rudolphi Imperatoris
- V. Soteria Dn. Johanni Georgio Saxonum Duci Academiae Wittebergensis.
- VI. Votivus applausus Dn. Hug: Principi Anhaltino administrationem principatus Cisalpinii suscipienti Frederici Theodori Gorlicio
- VII. Theophrastus Epigram ad Dn. Augustum Principem Anhaltinum Thomazij causa servestanae neresum M. Teti a Jena.
- X. Epithalamium Marci Frederici Wendelii ad Dn. Augustum Ducem Brunovicensium.
- II. Epithalamium ad eundem principem Jani Cremeri.
- III. Ecloga Gregorij Bersmanni Rudolpho Principi Anhaltino sponso scripta.
- XI. Theophrastus Epigram ad Dn. Rudolpho Princ: Anhaltino scripta a Collegis Scholae Servestanae.
- XII. Epicedium in obitum Dn. Rudolphi Princ: Anhaltini Abrahami Cremeri.
- XIII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
- XIV. Querele Saravintonis et Biomeae.
- XV. Gregorij Bersmanni in pontem sablicium Desuanssem Carmen Epigrammatum.
- XVI. Joachimi Flemingi Piculum Scholasticum.
- XVII. Abrahami Vrici Diagrapha Laboris Scholastici.
- XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio imposita.
- XIX. Typus Depositionis Scholasticae Frederici Widebrami
- X. Bulla Amuleti M. Bloey.
- CI. Oda honoribus Dn. Danielis Burchardi Dn. Johannis Christophori Hartmanni. Dn. Philippi Meudligeri. Dn. Matthaei Coleri Doctorum scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Johannis Copperij post Magistratum cultum pronuntiata.
- XXIII. Epigrammatum Cerevisiae Servestanae Danielis Burchardi.
- XXIV. Dehortatio a Calumnijis
- XXV. Germania ad Principem epistola Ad: Martino Pratorio.
- XXVI. Votum Scholae Vesaliensis
- XXVII. Theophrastus Epigram ad Dn. Johannem Stunium.
- XXVIII. In honorem Magistrum Dn. Johannem Gualtero
- XXIX. Trizinta Jenerum M. Christiani Galli Italosaxonis.
- XXX. Adami Forweroy Frederici Strenis Ernesti Wulstorgij.
- XXXI. Eorundem
- XXXII. Juvenum 37. M. Theophili Carisberi
- XXXIII. Johannis Cremeri.
- XXXIV. In honorem Notarii Valerij ni Gelani.
- XXXV. Strena anagrammatum quadrifida Christophori Heroldi.
- XXXVI. In nuptias Dn. Wolfgangi Amlingi 4. V. D.
- XXXVII. Eiusdem Johanni Nicolai May.



50 LXIV.

In

Festivitatem Nuptiarum

Viri Prudentissimi, multoq; rerum
usu Excellentissimi

DN. FRIDERICI GRAUBII

Consilarii Anhaltini primarii, & Au-

læ Servestanæ Præfecti felicissimi

meritissimi tertium

SPONSI,

Et

Virginis Lectissimæ Flo-

rentissimæ

ELISABETHÆ,

Viri Amplissimi Spectatissimi

Doctissimi

DN. JACOBI GREGORII

Reipub. Servestanæ Patriæ Consulis

gravissimi, Filia

SPONSAE,

Servesta celebratarum

A. D. III. Calend. IXbris.

Anni ∞. Inc. XX.

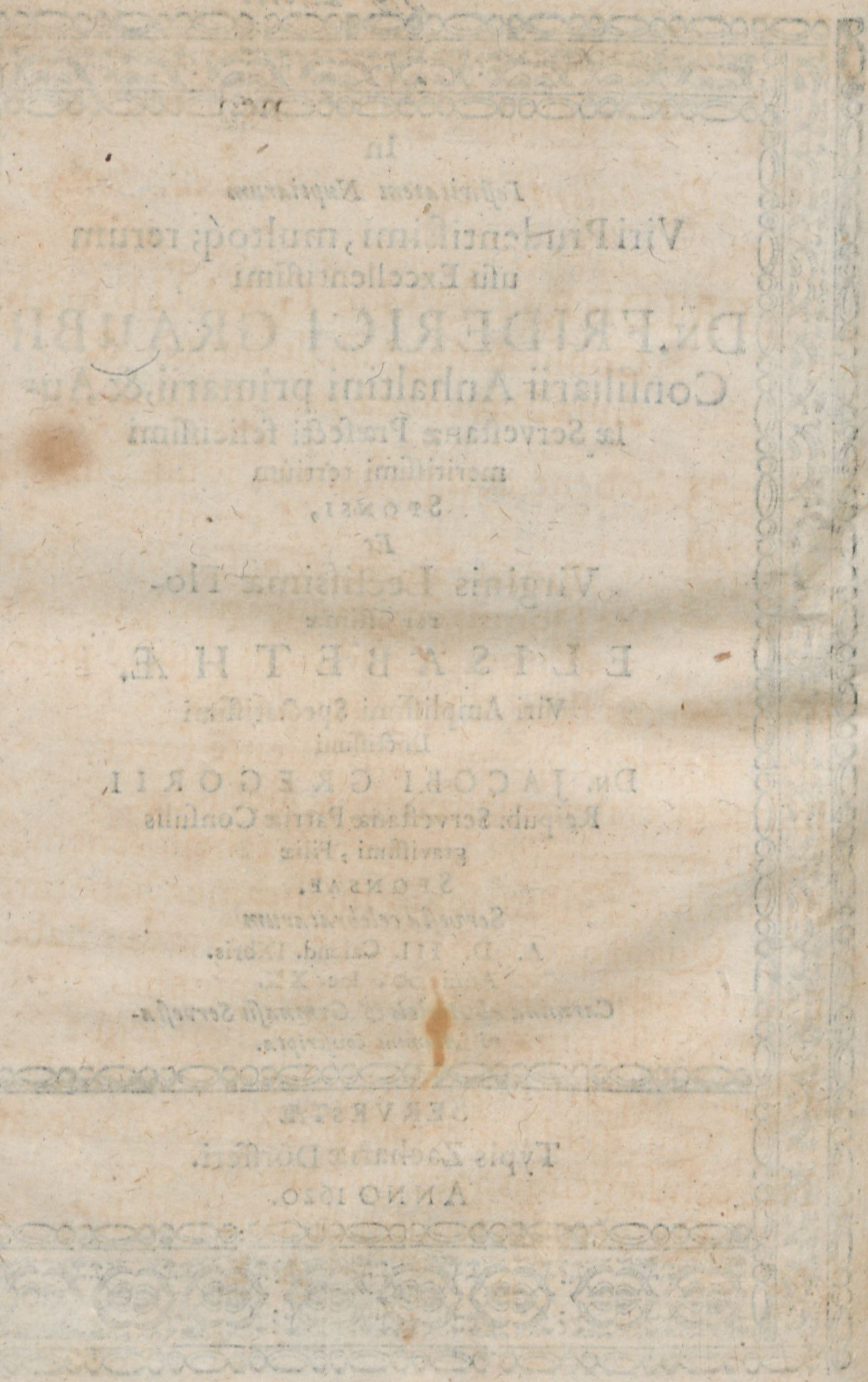
Carmina ab Amicis & Gymnasii Servesta-

ni Alumnis conscripta.

SERVESTÆ

Typis Zachariæ Dörfferi.

ANNO 1620.



In
Lipsiae Nuper
Vniuersitatis, multoq; totius
vni Excellentissimi

DR. FRIDERICI GRAUBII
Consilij Anhaltini primarij
in Serenitate Palesiensi
medicini

Virgini Lechniensi Ho-
ELISABETHAE

Vniuersitatis Lipsiae
DR. JACOBI GREGORII
Repub. Serenitate Parisiensi
Medicini, Palesiensi

Storae
A. D. III. Calend. Iulij
Curam

GERVASTI
Typis Zachariae Döbleri
ANNO 1820.



Consilium regium & medicum

De calenti virgine ducendâ seni,

ad

FRIDERICUM GRAUBIUM

Consiliarium Anhaltinum &
Aulæ Servestanæ præfectum.

DAr benè compositum! Viduus cui tempora
(tempus
Pinxit canitie, & nescia Virgo tori.
Ille Domus curis, usu rerumq; subactus
Virgineum ad curas ducere pectus amat.

Ista sed ætatis flore & fervore calentis

Triste gelu Senii conveniente fovet;

Judice (a) Galeno, Jessæo (b) iudice Rege,

(a) lib. 7. Metho

di. (b) 1. Reg. 1.

Quem gelidum fovit virgo tenella senem, ^{6. 1. 2. 3. 4.}

Aptius haud ullum senio medicamen habetur,

Quàm quod virginei pectoris ardor habet:

Exuvia vulpis vel ovis vellusq; lupinum,

Nil flammæ possunt conciliare seni:

Rhenani veteris nimium violenta senectus,

Quicquid habet tepidi cana senecta, necat:

Nec calidæ gelidis aptæ sunt artubus escæ,

Quas crudas senium destituisse solet:

A 2

Nec

Nec Vulcanus opem siccis fert siccior ipse,
Udi aufert quicquid vita senilis habet,
Este procul Cereris, Bacchi & Vulcania proles,
Vellera quæq; vehis, esto Diana procul:
Huc age ferventem Venus huc impelle puellam,
Frigida quæ foveat pectora GRAUBIADÆ:
Unus hic est senii & naturæ temperat usu
Frigus, quem spirant virginis ora, calor.
Naturæ affinis medio tutissimus omnis,
Hunc præter, senium debilitare solet.
Ergo prudenti dignum, GRAUBENE, senectâ
Post quartam decimam fortis olympiadem,
Moliris facinus, calidæ dum pectora Nymphæ
Blanda jubes thalami jura subire tui.

M. MARCUS FRIDERICUS VVENDELINUS
Gymnas. Serv. Rect.



ALIUD.

Siquid, beate sponse, pluris uspiam
Sub universis estimandum nubibus,
Quam margaritæ, quam lapilli, Jndici,
Gazæve Cræsi Lydiæ, aut opes Phrygum:
Consorti tori certè fidelis, & decens

Præc

Præstantior, longèq; pluris optimè
Ab optimis quibusq; censeri solet.
Talis datur solo J E H O V Æ munere
Purâ colenti mente cœlitum Patrem.

Quo grater ergo nunc tibi versu novo
FRIDRICE? talis cui marita nunc datur.
Marita, quæ dulcis loquela pharmaco
Te maximis curis levabit anxium:
Quam mel tuum vocabis, quamq; corculum,
Quam suavitatem, namq; tibi nec Suavitas
Est suavior, nec est Venus venustior.

Et quo tibi grater marita carmine?
Quod Fata donant nunc tibi talem virum,
Quem floridâ DEUS senectâ, quem beat
Honoribus summis, & auri pondere.

Salvete amore turturum juncti pari,
Salvete, & annos Nestoris vos vivite.

M. ISAAC GRE-
GORIUS,

Reipub. Servestanæ Prætor

A 3

Aliud

ALIUD.

AD SPONSUM.

BInas duxisti viduas, FRIDERICE, maritas,
Dum calidus firmo robore sanguis erat:
Nunc, ubi canities mentum venerabilis ornat,
Fertur in amplexus ELISABETHA tuos:
ELISABETHA venit tibi bella puella JACOBO
Consule GREGORIO Sponsa parente sata:
Pol bene! Namq; venit seris prudentia ab annis,
Exemploq; doces, quæ mage grata, tuo.
Sic Ciceroni etiam spretæ post foedera primæ
Conjugis intacta est Virgo adamata seni:
Mascule &, ut fuit hoc reprænsus nomine, Virgo
Cras, ait, hæc Uxor, ne dubitetis, erit.
Sic post ætatis vel lustra bis octo, puellam,
Florentem fertur Censor amâsse Cato:
Quo natus patre quâ matre est Uticensis & ipse,
Qui cognomento post Cato dictus erat.
Sic quoq; Thariaden, post ultima funera Saræ
Conjugis, exhilarat Sponsa Cectura senem:
E quâ progenita est bis terna huic mascula proles,
Delitiæ matris, delitiæq; patris.
Quòd si Thariades, Cicero, Cato robore tanto,
Viribus his alij si valvere senes:

Quidni

Quidni te præstes, FRIDERICE, virumq; patremq;
Cui malam gratus vestit utramq; rubor?

M. PETRUS à JENA
Schola Senatoria
Rector.



A D Dn. SPONSUM.

HActenus ingenti macerasti pectora fletu,
Atq; tui læctus causa sat æqua fuit.
Bis Jhovà thalamos autore iterare coactus,
Est bis facta tuæ magna ruina domûs.
Bis viduus factus, viduum sine compare læctum
Bis conscendisti, quàm gravis iste dolor!
Flebas, et meritò, ostendebas signa doloris,
Maxima signa domi, maxima signa foris:
Nontulit ulterius cunctorum rexq; Deusq;
Atq; hujus fecit finem aliquando mali.
Bis quanquam socij subjisti fœdera læcti,
Est tibi sed soboles mascula nulla super.
Nam, quem cum prima genuisti conjuge gnatum,
Jamdudum Elysios letus adiit agros.
Æcemellà tantum post sese prole relicta,
Quæ maneat salva & floreat usq; precor.

Alteræ



Altera erat sterilis, sterilem hæc cum compare vitam
Vixisti, eterno sic moderante DEO,
Ergo tuæ pereat ne quando gloria fama,
Atq; simul generis nomen honosq; tui.
Tertia sponse tibi jam jungitur optime, vinclo
O tibi jungatur commodiore, precor,
Atq; in ea tandem requiescas atq; senescas,
Scilicet id sponse nomen & omen habet.
Perfectum trinum omne, refert sententia vulgi,
Nullas ergo vices sentiat hicce torus.
Uxor & hæc finem, hæc faciat te prole parentem
Multa, quæ nomen proroget usq; tuum.
Quæ vobis laudi, sit vobis usui, utrisq;
Gaudia mille ferat, commoda mille ferat.
Quin & consuli a vo, vita qui perpete dignus,
Nestoris & dignus vincere sæcla senis,
Qui flos est urbis, lumenq; fori atq; statumen,
In cunctos civis mitia corda gerens.
Hoc cum transigite humanum feliciter ævum,
Et cum omni vestra gente, valete diu.

Faustæ gratulationis ergo
apponebat

M. MARTINUS CRAMERUS
Scholæ Patriæ Conrector.

Ad

ALIUD.

AUlæ præfectus gnatham sibi junxit amore
Consulis haud pridem, mea quam charissima,
conjug

Pro ritu sacro Baptismi è fonte levavit.

Quàm cuperem Sponsi laudes cantare celebres,

Quàm vellem Sponsæ dotes laudare venustas,

Ipfius & patris virtutes dicere raras,

Si modò dictarent mihi suavia carmina Musæ.

Ergo gratantes liceat depromere voces:

Conjugio huic sancto Dominus benedicat ab alto.

Felices Animæ; felices edite vobis,

Primùm ubi Luna suum novies percurrerit orbem,

Conjugii fructus, gratissima pignora amoris.

Hoc precor ex animo; Sponsis da Christe petita.

Gratulabundus festinabam

FRIDERICUS HAMELIUS,

Civis Servestanus.

HYMENÆVS.

UNa est, quæ reparet, seq; ipsa reseminet ales: *Obid. l. 15.*
Assyrii Phœnica vocant: nec fruge, nec herbis, *Met.*

B

Sed

Sed thuris lacrymis & succo vivit amomi.
Hæc ubi quinque; suæ complevit secula vitæ,
Ilicis in ramis tremulæque; cacumine palmæ,
Unguibus & duro nidum sibi construit ore.
Quo simul ac cāsias & nardi lenis aristas
Quassaque; cum fulvâ substravit cinnama myrrhâ,
Se superimponit, finitque; in odoribus ævum.
Inde ferunt, totidem qui vivere debeat annos,
Corpore de patrio parvum Phœnica renasci.

Id simul historię produnt monumenta, politis
Suspicit his numeris simul ipse Poëta, rei que;
Ecquam non subeat miræ admiratio mentem?

Ohe! mira fuit verò, sed valdius, ista
Si res verâ fuit, quod limine constitit alto *Obid. l. 9. Metæ*
Penè puer, dubiâque; regens lanugine malas
Ora reformatus primos Jolaus in annos.
Nec metamorphosin docet experientia talem,
Nec fando nostras exemplum venit ad aures.
Quòd si quando senex juvenes superinduat artus,
Sit, reor, ipse etiam demiraturus Apollo.

Si tamen est aliquid miræ novitatis in istis,
Connubij alternare vices, orbasque; maritis
Antè suis binas socio qui foedere junxit,
Nunc legisse sibi propriamque; dicâsse Puellam,
GRUBENIUM pietate gravem, gravitate celebrem,
Consiliis, meritisque; fideque; Virum, Decus Aulæ
En quantum nostræ! miremur: Scilicet astat

Ipse

Ipsē reformatus primos IOLAUS in annos.

Mira cano, sed vera cano: (suspendat aduncum)

Teter Aristarchus nasum; longè æquius esto

Vos penes arbitrium, nostris quibus apta Camænis

Candidiore luto finxit præcordia Titan.

Dicite iudicium; quod res est, dicite; verum

Me quoq; dixisse, unanimi firmabitis ore)

Nonn' hic integris prope viribus usq; senectam

Ad sacram vitæ memorabile transigit ævum,

Ac documenta senex linoquit quàm plurima rerum,

Ne juveni tentanda quidem, sed et Hercule digna.

Res facit ipsa fidem; firmatas corpore vires

Cernite in integro, rubicundum cernite, Pallas

Quo gravis atq; Charis quo prospicit enthea, vultum:

Suspiciate ingenii præsignia munera acuti.

Ecquis enim curtis comprehenderet ornamenta

Singula versiculis? age Curia testis & Aula

Condignæ SPONSO præconia fundite laudis.

Concelsit senium divini Numinis alma

Gratia, sollicitis FRIDERICI flexa petitis;

Non dedit hoc illi Junonia muneris Hebe,

Victa Viri precibus, ceu ficta Nasone fabella est.

Quid? quod & oppidulum est platearum ambagibus

Nostris sat notum, liceat mihi dicere parvum, (æquis

At linguis pridem, Musisq; & Apolline quantum!

Cothenum vocitant Germani, religione,

Tellurisq; bonis & fertilitate celebre.

B 2

GRU-

GRUBENIO id primū, Jovā duce & auspice, BANI
Relictam Viduam dulcem facit esse maritam,
Nomine REGINAM, REGINAMq; omine, quippe
Quæ reginæ aderat nulli pietate secunda,
Virtutum egregiā mentem stipata catervā.

Post Servesta piā quoq; MARGARIN addidit,
Ante viro UBENO; revera MARGARIN: ipsa (orbam
Matronas inter velut unio namq; micabat
Virtutum radiis Matrona gravissima, gemmis
Immò Indis, Indoq; simul splendentior auro.

Nunc tibi, GRUBENI, divino munere, cælo
GREGORIANA quies datur ELISABETHA petita,
Corpore præstanti mentis virtuteq; Nympha.

SPONSARUM laudanda TRIAS, quæ contigit unā
SPONSO! Conjugij res haud caret omine tanti.

Si qua (quod absit adhuc) rigidi Germana Gradivi,
Fortè Eris, in Triadem pomum conjecit amatam,

In quo, quam duxit, talis sit scriptio Diræ:

Heiperium hoc pomum, quæ formæ laude suprema

Virtutumq; cluet Soraborum illustris in urbe,

Illa ferat, referat meritum cum laude triumphum,

Ne Venus & Pallas, cumq; his Lucretia Juno

Jurgia de primis extemplo acerrima nectant,

Ipsæ equidem vereor; vereor, re corde volutâ,

Ne quis fortè Paris tua, SPONSE, ad jussa paratus,

Vel veri punctus stimulis edixerit: aureæ (mum.

Dona QUIETIS amo: cape Tu ELISABETHULA po-
Est

Est tibi namq; domi PATER: Huic vigilantia verum
GREGORII vero conjunxerat omine nomen.
Sunt vigiles operas experta Lycæa scholarum,
Sunt experta sacris resonantia pulpita templis
Voce Figurali, laudantia voce Choralis
Dulciter æternum divûmq; hominumq; Parentem,
Quin etiam vigiles miratur Curia curas;
Curas pro patriæ gestas à Patre salute,
Nec sat: Metropolis totius Anhaltidos illum
Tota Virum stupet haud ulli gravitate secundum,
Et vim judicii rarumq; in Consule acumen.
Obtinuit pietas MATRIS, quod gaudeat inter
Angelicæ turmas meliori parte recepta.
Est et honesta domi, minimèq; injusta NOVERCA,
FIDA audit MATER potius, vel iudice plebe.

Non procul à proprio si stipite (verbulo ut ajunt)
Poma cadunt, ecquis non surculus arbore tantà
Excreseat bonitate potens & fructibus almus,
Quos post ipsa ferat surgens arbuscula in altum.
Nec frustra augurium est, nec fallit opinio mentem.

Vos, ò Convivæ suaves, mea Musa rogatos
Advocat arbitros: non est res non ea nostri
Arbitrii: Vestris stabit sententia votis.
Audio: Jam inq; Deum pietatem, jamq; parentes
In caros raram laudatis, amoris & ignem
In Sponsum socii redamantem semper-amantem.
Et modò cessastis eburnea colla labellis

B 3

Ad

Ad celsi totis extollere sidera cœli,
Pectore candorem celebratis, & ore leporem,
Jamq; artus grâciles & virginitatis honorem.
Ohe! ne quæso referatis plura; sat estis
Singula si SPONSÆ canturi encomia, vestrum
Tum fuerit fortasse auri cavisse dolorem.
Claudite jam laudum rivos; sat prata biberunt.
Ipse, quod & tandem pietas & gratia tanto
Huic Mœcenati studiorum debita poscit,
Fufis ex animo precibus contendere tendo:
Annue tu nostris quæso Deus, annue, votis.
Fac procul à sociis secédant tædia tædis,
Pulsis tristitiæ nocituræ nubibus, almi
Succedant Phœbi gratâ vice gaudia, Phœnix
Vivus ut exultet parvo Phœnice renato.
Summa mei voti: Da, quæ recreare jugalem;
Quæ turbare torum possint, averte benignus,
Quò nulli nostrum non exclamare sit æquum,
O SPONSUM ô SPONSAM felicem, utrumq; beatum!
Tu, FRIDERICE, igitur, veniat quod Sponsa petitis
ELISABETHA tuis, multum gaudeto, datâq;
A Domino requie sanus requiescito.

Votivè acclamatus

à

M. ERNESTO VVULSTORPIO,
Seyesta-Anhalt.

Ad

*AD DN. SPONSUM,
Anadochum suum plurimum colendum*

Non ego conjugij maectem tua carmine pacta,
SPONSE gravis, SPONSOR semper amande
Omnino? virtus, ac mens in corpore pulcro (mihi?
Et legum & juris sat tua docta jubet.
Ergo licet tenues mihi sint in carmine vires,
Faustra tamen SPONSO vota precesq; strepam.
Vota, preces mea sint quæ donem munera SPONSO:
Dent alij phialas, prospera vota dabo.
Ast in fronte placet, te dicere, SPONSE, beatum:
Nam venit in thalamum SPONSA pudica tuum.
SPONSA venit (fas fit mihi paucis dicere SPONSÆ
Innumeras laudes) SPONSA venusta venit;
Seu lævam videas frontem, comptosq; capillos
Sive oculos, qui sunt fidi in amore duces.
Hoc rarum, magnumq; loco quod ponere primo
Debueram, Pietas & Pudor omnis adest.
Omnis adest SPONSÆ Pietasq;, pudore sodales
Exsuperatq; suas, exsuperatq; viros.
Gaude, SPONSE, tibi, tibi nunc de virgine tali
Plaudito; gratatur nostra camæna tibi.
Conjugium felix hinc ominor, omine certè
Haud dubio, pietas namq; habet omne bonum.

Hac



Hæc tibi perpeſſos Numen cæleſte dolores
Penſabit Sponſa : ſed mea vota dabo.
Thariades quondam veluti complexus amore eſt
Uxorem; Sic Vos nectat amore Deus!
Sit ſine lite domus: res dat concordia parvas
Crefcere: ſit trifti, ſit ſine felle torus.
Nafcaturq; genus referat qui inſigne parentis!
Nafcatur, matris quæ referatq; genus!
Mentem ſic veſtram penetrabunt gaudia mille,
Matris, & optati gaudia mille patris.
Et ſoceratq; ſocrus non fictos pectore toto
Deproment plauſus: plaudite natus adefl.
Quod ſuper eſt, calidi noſtri ſuſpiria cordis,
Supplebunt; votis annuat hiſce Deus!

Aliud Ejusdem

IN toto Mars orbe furit truculentus, in armis
Omnia regna jacent. En queis conſevimus agros?
Impius has ſegetes, hæc noſtra novalia miles
Perdere conatur! quonàm diſcordia regni
Perduxit Proceres? quando pax aurea ſurget?
Hæc, FRIDERICE, vides, nec non tua concutit oſſa
Horror, dum reputas; tamen audes vincla ſubire
Sacra tori. Cauſæ quid? mens tibi fortior unde?
Circum pectus habes æs triplex? robore pollent
Artus, Sponſe, tui? Sic eſt: Amor omnibus ardens

Forti-

Fortior est rebus, Martis faciemq; minacem,
Haud curat, potis est terrorem pellere ad Indos.

Salve igitur, felix, tibi prospera fata precatur,
Sponse, Thalia, tuis inceptis vela secunda
Det Deus! & Sponsum dignetur prole beare!

Nascere parve puer! quid gaudia magna moraris
Patris? blande puer risu cognoscere matrem

Incipe? Sponse, tibi cœlo dimittitur alto
En! nova progenies, tibi gaude, plaudite cives!

Vos ô Nuthanæ, vos sylvæ applaudite Patri.

Multa quid? armipotens hostem prosterne sacrati

Conjugii, in tuto Sponsum Sponsamq; locato,

Sedibus à nostris Bellonam pelle flagello,

Pelle procul, procul hinc, nec belli perfonet aures

Pòst tuba sæva: tuis sic aris munera læta

Eusebie ac Agape certatim pectore læto

Læta ferent: parvam defendito, Christe, Sareptam!

M. Fridericus Stresø.



I pede nunc celeri tædas exose jugales,

Fronte pudicitiam qui simulasse vales,

Qualis es, ô triplici diademate vincte capillos

Pontificum princeps, quale catharma tuum:

C

Non

Nos teneant, maneat focij consortia lecti
Hæc superis, nobis hæc quoq; vita placet:
Hæc placuit diro genitoris ab ense redempto,
Cujus in amplexu casta Rebecca cubat:
Hæc placuit docto referare parentis ocellos,
Clara cui casto Sara pudore favet:
Hæc placuit tibi Sponse, placet tibi vita, placebit,
Ternâ connubij: qui vice jura subis.
Mentem laudo tuam prudentem, laudo, puellam,
Quod formâ insignem, sorte ita dante, petis.
Picta fuit Romæ VENERIS pulcherrima imago,
Quam nimio, ut fingunt, fovit amore puer,
Ut sibimet jungi votis precibusq; rogarit,
Nam sic felicem se fore crediderat;
Ut verò hoc ordo prohiberet in urbe SENATUS,
Obstupuit, præcepit factus ad urbis aquas:
Quod si tantus amor juveni si tanta voluptas
In pictâ & fictâ virgine oborta fuit.
Næ te felicem felici prædicat ore
Lingua, tibi dum non lignea Sponsa datur,
Sed grata ore datur, datur & gratissima mente,
Grata pudore simul, grata decore simul,
Quam ditat, celebrat, summis quam laudibus ornat
Et pietatis honos, & probitatis honos,
Hanc tua commeruit gravitas in rebus agendis,
Inq; DEUM pietas, in sociamq; fides,

Hæc

Hac ergo gaude Sponsâ hac tibi virgine plaude,
Hanc costam castâ dilige mente: fove.
Te ductore vigent, & te rectore vigeant,
Adspirante Deo, curia, templa, scholæ:
Hac rectrice domus florebit: & edita proles
Hac ductrice DEUM, hac discet amare patrem,
Ergo quando alij pretio nova sacra beabunt,
Queis dives rerum copia, dives opum,
Non ego jam pretio, prece sed tua sacra beabo,
Pondus inest precibus, nil pretiumq; valet,
Ne fiat socialis honos onus, ipsaq; mella
Ne fiant fella, & fiat amaror amor,
Non, inquam, pretiosa tibi, sed vota valebunt:
Votis concludo, sint rata vota DEO:
Conjugium felice tibi feliciter opto,
Ut possis hilari reddere corde sonos:
Fæmina non onus est, oneris sed dulce levamen,
Hæc tutela viri, hæc grata medela viri:
Vos neq; lis, neq; vis turbet, sed amore perenni
Sponse tuamq; cole, Sponsa tuumq; cole,
Obtingent vobis sic dante, favente JEHOVAH
Munera multa solo, gaudia multa polo.

*In observantia si-
gnum F.*

Felix Haustadius, Gymnas.
ibid: alumnus.

C 2

ALIUD

ALIUD.
DE AMORE
Vago seu illicito & licito, vero

& conjugali.

Ἀγαλλογισμὸς

MUSÆ & AUTORIS.

A. **E**ccur puellum Phidia Cypridos
Effinxerit, mî prome reconditam

Thaleia nunc, conviviorum

Quæ DEA jure vocare, caussam.

Cur flosculis, dic, dextera splendidis

Ornata sit; cur lævaq; piscibus

Repleta, nec telis nec arcu

Nec pharetra decorata amorum?

M. Terræ Cupido scilicet imperat,

Et jura toti suggerit æquori:

Huic quicquid almus nutrit orbis

Et mare ritè paret jubenti.

Hic vim leonum fortiter efferam

Vertens, amorem suscitatur igneum,

Et illius jussis obœdit

Bellua quæq; mari in profundo.

Divos Cupido subjicit & suis

Regnis, amoris vicit Apollinem

Telis, & est his Mars subactus

Ut peteret Veneris calores.

Sic

A. Sic qui subegit numine numina
Parcatne terræ debilis incolis?
Nonve ausit igne trux Cupido
Urere, qui pius est, popellum?

M. Sanè haud bonorum parvulus omnibus
Grex tutus horis à pharetra feri
Cupidinis; Samson Davidq;
Hujus enim cecidere telis.

A. Quid ergo? M. Castos opposuit DEUS
Puello amores; Flaminis hos sacri
In cordibus, Numen, piorum
Ingeneratq; animatq; Solum.

A. Hoc & sacrati Numinis impetu
Novi coloris pectore vim capit;
Elisabethæ Fridericus
Sponsus amore calens puellæ?

M. Sic est: Cupido! non tua percipit
Hic tela victus: Non patitur vagos
Æstus, tuæ nil æstimatq;
Spicula vel faeulas pharetræ.

Commotus almi Flamine numinis
Casta cupitam prosequitur fide:
Hanc optat, hanc ambit, maritam
Hanc cupit, hanc adamatq; solam

Veri hi calores, quos DEUS imperat!
Veri illi amores, quos DEUS excitat!

C 3

His

His Sponse gaude, tuq; SPONSA
SPONSA piissima ritè plaude,
Fortunet illud conjugium pium
Jehova, cedant hinc querimonix,
Lecto recedat pestilens hoc
Conjugijq; lues, Erisq;
Circundet alto missus ab æthere
Sacer minister conjugii torum:
Pax ad caput felix loçetur,
Copiaq; ante pedes recumbat.
A. Verbo, quod inquam, triplice: stabile
Suave, Felix, conjugium, precor,
Sponso pio piæq; Sponsæ
Defluat à Domino polorum.

*Daniel Ludovicus Bernburger
Anhalt. Gymnasij Servestani
alumnus.*



ALIUD.

Ad Sponsum & Sponsam.

Sponse move plausus: CLARIS NATALIBUS ORTA
SPONSA tuo thalamo sorte yigente datur.

Sponse

Sponse move plausus: multis VIRTUTIBUS AUCTA
SPONSA tuo thalamo sorte ferente datur.

Sponse move plausus: formâ PULCERRIMA VIRGO
SPONSA tuo thalamo sorte favente datur.

Cernis, ut in totâ hâc CONSUL dignissimus urbe
Sit virtute PATER clarus & ingenio?

Cernis, ut ingenuo vultu castoq; PUDORE
NOBILIS IPSA piâ & VIRGINITATE fiet?

Cernis, ut in toto nil sit nisi PULCRA VENUSTAS
Corpore, & haut ullâ factus ab arte decor?

Talis cum stabili jungatur fœdere virgo,
Sponse, tibi, læto pectore plaude tuo.

Suscipe, susceptam retine, defende retentam,
Se totam fidei mancipat illa tuæ.

Sponsa move plausus: mirando ORNATUS HONORE
SPONSUS tecum optat vincla subire tori.

Sponsa move plausus: LINGUAq; & PECTORE VE-
SPONSUS tecum optat fœdus inire tori. (RUS

Sponsa move plausus: divino munere DIVES
SPONSUS te sociam poscit habere tori.

Cernis, ut in totâ hâc aulâ, regionis & orâ
Sit VIRTUTE omni CLARUS & ingenio?

Cernis, ut haut ulli SANCTAPIETATE secundus
Sit, verè & cautâ simplicitate bonus?

Cernis, ut hic habeat PONDUS quoq; DIVITIS AURI,
Et teneat culti jugera magna soli?

Talem

Talem cum divina tibi det gratia Sponsum,
Sponsa, tuâ lætâ gaudia mente cape.
Accipe, & acceptum retine, parere retento
Disce, Tuum fidum se caput esse cupit.
Quid multis? Sponsis nihil est conformius istis,
Est Sponsus Sponsâ, digna q̄; Sponsa viro.
Quare agite ô dextram & mentem conjungite vestram,
Dilige, Sponse, tuam, dilige, Sponsa, tuum.
Verus amor parili sensu combinat amantes,
Curarum gravidas lancinat ille vices.
Verus amor soli sibi gaudia plurima gignit,
Nullus amaror adest est ubi verus amor.
Fallor? en huic dulci cantu numerisq̄; paratæ
Pierides thalamo plurima vota ferunt?
Sic: Clio subolem; felicia fata precatur
Melpomene; Pylios bella Thalia dies;
Euterpe cum Terpsichore quò velle sit unum,
Exoptant; Erato mutuus ut sit amor;
Calliopéa fidem; firmum Polyhymnia nexum;
Uranie superum, post pia fata, Polum.
Hi sunt Pieridum cantus. Ego pectore vero
His adjungo meos, sic precor atq̄; Deum:
Caste PARENS casti fundator & autor amoris
GNATO cumq̄; tuo FLAMINE cumq̄; tuo,
Huc ades ac justis castisq̄; his annue ceptis
Fac rata sint quæ sunt nomine cepta tuo.

Fac

Fac Sponsi vivant longos in Nestoris annos,
Virtutisq; ferant præmia digna suæ.
Nulla unquam, sanctum discordia turbet amorem.
Candida, pax repleat prole parente domum.
Tale tibi exiguo properatum carmine votum
Cum lepidâ Sponsâ, Sponse venuste, fero.
Tu nostram potius spectans, quam carmina, mentem
Istâ, Ego quâ scripsi, dexteritate cape.
Votis ipse meis, precor, his vim Maximus addas
Numine qui versat singula fata DEUS.

*Honoris debitæq; observantiæ
ergo*
Georgius Munchardus Dessâ-Anhalti-
nus, Ill: Gymn: Ser: alumnus.



ECHO.

HOs ecquis postes ornat Permesside lauro?
Auro: quis Floræ germine limen? Hymen.
Fallor? an in G R V B I I Nymphæ pietate corusca,
Fusca, S E N I S thalamos jam modò vadit? adit.
Siccine E L I S A tuum pectus pulcerrima captat?
Aptat ut à Sponsâ Sponsus ameris, eris?
Tune es E L I S A futura marita? ita: Tune maritus?
Ritus, amorq; tori gaudia finit? in it.

D

Annu-

*Annuit en Sponsus; sic inquit: basia mille
Ille ego, cum Sponsa quando habitabo, dabo.
Annuit & virgo: volo dictitat, igne venusta
Usta piis studiis invigilare lare.
Obsequiosa tibi, tibi gignam pignora lecti
Lecti, & ero vernans, ceu generosa, rosa.
Floreat inter nos concordia dia, flabellum
Bellum nunquam Ate commoveat, moveat.
Et viridem foveant domicilia splendida laurum
Aurum, gemmarum & vis loculos, oculos.*

officioso debitæ gratitudinis & observantiæ
Charactere scribebat

PAVLLVS ALBERTI, Servestanus
illustris Anhaltini ad Nutam
Gymnasii alumnus

Ejusdem

ad

Convivas Nuptiales.

*Q*uid tam diu moramini? quin jam citi
Adeste, nobiles, viri et prestabiles,
Et nobiles & nubiles puellule.
Promotio trium futura est hoc die.

Hoc

Hoc promovetur sole solemnisime
Novum in maritum FRIDERICUS GRUBIUS
Præfectus arcis, atq; Consiliarius
Magnatum Anhaltinorum & inclytum Ducum.
Et luce promovetur hæc in conjugem
Perchara Gregoriana Nata primula.
Socerq; promovetur hoc primum die
GREGORIUS, optimus vir & Consul gravis.
Favete vos: fovete vos: vos plaudite;
Gaudete vos, potate, inebriamini
Mero mero, novo mero, veteri mero,
Zytho novo, Zytho bono. Sed plura ego
addere nolo.



ALIUD.

Nullus amet viduas; in virgine vivit amator:
E nostris aliquis nomine clarus ait.
Pol! mihi, Sponse, viri pulcrè observasse videris
Consilium; quoniam nunc tibi virgo placet.
Virgo placet juvenis, viduas vetulasq; trementes
Nullus amas, (pulcrum!) ast hinc procul ire jubes.
D 2 En

En! benè nunc faciles das aures Sponse, monenti,
Quem vidua doctum reddidit atra dies.
Scilicet est maror multus, sed nulla voluptas
In vetulâ: vetulas Spernere discat amans,
Discite vos juvenes, exemplo discite, cautè
A vetula (à viduis) abstinuiffe toro.
Hereat hæc imis vestris infixæ medullis
Regula, ceu sacro ex tripode dicta, Viri.
Quid gazas, gazas crepitas, quid rura, domosq;
Quid viduæ laudas mollia strata mihi.
Sunt onus, & sordes, credas, queis fidere stultum,
Ni simul & virtus pectora paxq; ligent.
Aurea libertas! hanc auro vendere noli
Sis pius & gazas, rura, jehova dabit.
Sponse, tuâ felix vivas cum virgine! longa
Et felix Pylij tempora vive senis.
Semper honos Sponsi laudesq; genusq; manebunt,
Vivet & in nympha post sua fata dies.

S. M. E,

F I N I S.

Id 4206
g

ULB Halle

3

004 167 287

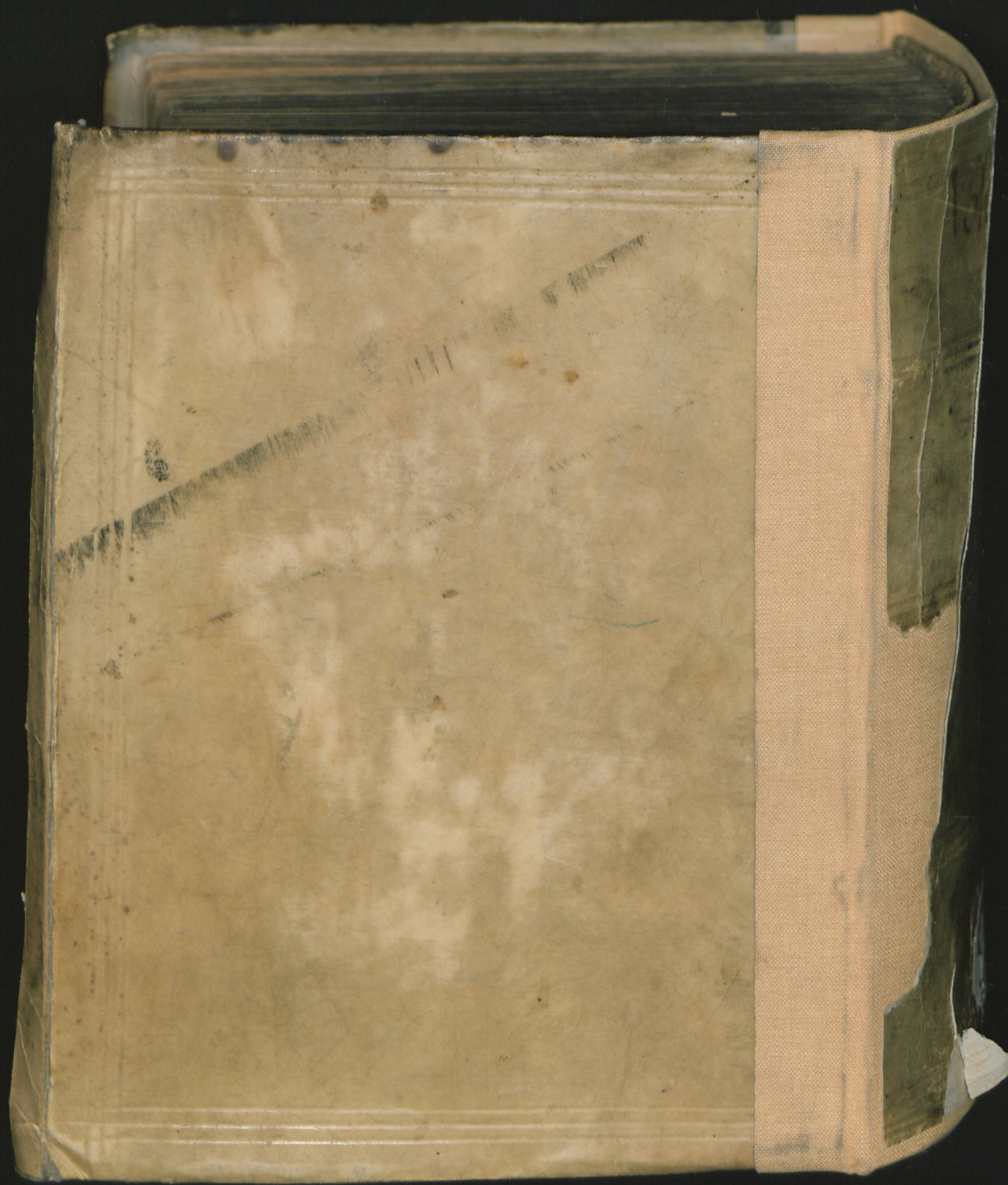


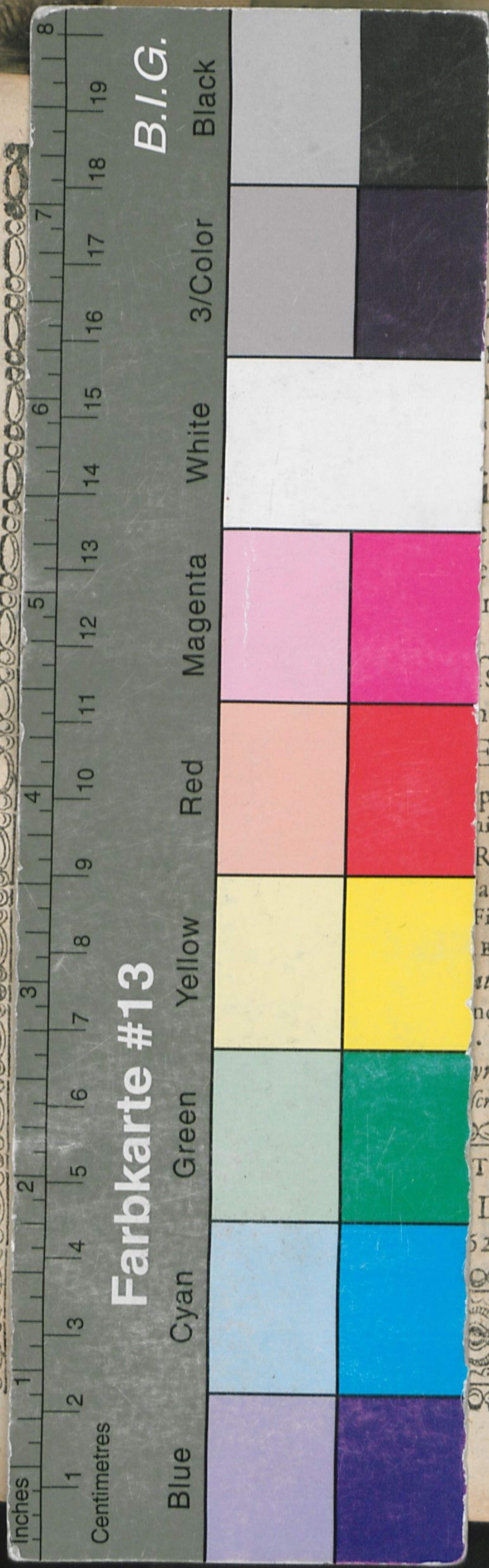
f
Sb

Sik. 18 u. 25 nicht in FICA,
da Hschr. +90

24 VD 17
E-14
120-By
Jul. 01
M







LXIV.



uptiarum
multoq; rerum
atissimi

I GRAUBII

primarii, & Au-

cti felicissimi
tertium

I,
simæ Flo-

na
E T H Æ,

pectatissimi
i
REGORII

atriæ Consul
Filia
E.

atarum
nd. IXbris.
. XX.

ymnasia Servesta-
scripta.



TÆ
Dörfferi.

520.

